



Arrest

nr. 134 242 van 28 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bakongo origine, geboren te Luanda, waar u ook uw hele leven heeft gewoond. U verklaart geboren te zijn op X en minderjarig te zijn. Uw ouders zijn overleden toen u nog klein was en u werd door uw tante aan vaderszijde werd opgevoed. U ging tot het negende leerjaar, namelijk tot 2013, naar school. Uw oom was al zo lang als u zich herinnert lid van het FLEC-FAC (Frent de Libertacao Enclave Cabinda - Forças Armadas de Cabinda, de militante tak van een Cabindese onafhankelijkheidsbeweging). Hij ging twee keer per maand voor twee weken naar Cabinda om er handel te drijven, maar ook om er zijn activiteiten voor het FLEC-FAC verder te zetten. Daarnaast waren er ook regelmatig vergaderingen van het FLEC-FAC bij jullie thuis. Zelf had u echter

nooit enige interesse in deze beweging of in politieke activiteiten. In december 2012 werd uw oom tijdens een vergadering van het FLEC-FAC bij u thuis gearresteerd. Hij zat in detentie in de gevangenis van Viana. In januari 2014 is uw tante naar Cabinda gereisd, na een week kwam zij terug met een vriend, meneer (S.), die eveneens lid was van het FLEC. In maart 2014 heeft uw tante samen met deze man uw oom uit de gevangenis bevrijd. Toen zij thuis kwamen vroeg uw oom hem te schminken als een vrouw want hij was van plan het land te ontvluchten. Uw tante stond daarbij buiten op de uitkijk. De politie viel echter binnen en arresteerden u, uw oom en de vriend van uw oom. Aangezien u uw oom aan het helpen was werd u beschouwd als een medeplichtige en een sympathisant van het FLEC. U werd overgebracht naar de gevangenis van Viana, waar u twee weken opgesloten bleef. U werd geslagen en verkracht tijdens uw detentie. Na twee weken haalde een bewaker u uit uw cel en bracht u naar zijn vriendin. Uw tante zou geregeld hebben dat deze man u hielp om uit de gevangenis te ontsnappen. U bleef drie dagen bij zijn vriendin in de wijk Lutamba in Luanda. Op 22 maart 2014 vertrok u uiteindelijk per vliegtuig uit Angola. U reisde samen met de smokkelaar, een vriend van de bewaker die u had helpen ontsnappen. Op 23 maart 2014 kwam u aan in België, u verbleef een nacht bij de smokkelaar en de volgende dag vroeg u asiel aan. U verklaart eveneens in België ontdekt te hebben Hiv-positief te zijn en daarvoor behandeld te worden. U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas. Bij de procedure ter bepaling van uw leeftijd legde u wel een bewonerskaart voor, op naam van (M.N.) met geboortedatum 5.10.1997 afgegeven op 12.02.2014 door de administratie van Kicolo.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart vervolging te vrezen door de Angolese politie, zij beschuldigen u van sympathie voor het FLEC en zouden u om die reden willen doden. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u of uw familie enige banden hadden met het FLEC en dat u om die reden vervolging zou dienen te vrezen.

In verband met uw vermeende minderjarigheid vermeldt de beslissing die de Dienst Voogdij u betekende op datum van 10.04.2014 in verband met het medisch onderzoek tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004, dat u ouder dan 18 jaar zou zijn, waarbij 22,4 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is. Bijgevolg kunt u niet als een minderjarige worden beschouwd. Het feit dat u voor het Commissariaat-generaal volhoudt geboren te zijn in 1997 (gehoorverslag CGVS p.4) brengt reeds enige schade toe aan uw geloofwaardigheid.

Verder zorgt uw absolute onwetendheid over zowel de politieke activiteiten van uw oom als over de partij van het FLEC er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door aangehaalde vervolgingsfeiten. U verklaart helemaal niets te weten over de partij en de inhoud van de activiteiten van uw oom voor het FLEC. U weet niets over de activiteiten van het FLEC, tenzij dat zij strijden voor de onafhankelijkheid van Cabinda. U weet echter niet welke acties zij ondernemen om dit te bereiken (gehoorverslag CGVS p.11 en p.18). U weet ook niet hoe het symbool of de vlag van het FLEC er uit ziet. Uw oom zou u op geen enkel moment ook maar iets over de partij hebben verteld (gehoorverslag CGVS p.18). Noch kent u belangrijke personen binnen de partij of namen van andere leden die de vergaderingen bij jullie thuis bijwoonden (gehoorverslag CGVS p.19-20). U slaagt er net zo min in een ruwe schatting te geven van het aantal personen die bij deze vergadering aanwezig waren (gehoorverslag CGVS p.20-21). **Aangezien u verklaart dat uw oom al zolang u het zich herinnert bij deze partij is aangesloten is het toch zeer opmerkelijk te noemen dat u er helemaal niets over zou hebben opgevangen** en geen andere leden van het FLEC bij naam kunt noemen die bij jullie langskwamen. Ook als men u er niet rechtstreeks over aansprak is het moeilijk aan te nemen dat u in al die tijd niet enige kennis zou hebben opgedaan. Dit zorgt reeds dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u uit een gezin afkomstig bent waar men duidelijk met het FLEC sympathiseert.

Ook over de redenen waarom uw oom zich voor deze partij inzette heeft u geen flauw idee (gehoorverslag CGVS p.11). U weet enkel dat hij van Cabinda afkomstig is, maar kunt niet verduidelijken van waar in Cabinda precies (gehoorverslag CGVS p.7). **U kunt verder ook zijn banden met Cabinda niet duidelijk stellen.** U heeft geen idee of u of uw oom nog enige familie in Cabinda heeft. U weet niet of de ouders van uw oom nog leven en of hij nog broers of zussen in Cabinda heeft. Evenmin kunt u verduidelijken waar uw oom precies heen ging in de provincie en waar hij zijn handel dreef (gehoorverslag CGVS p.6-8). Dat dit u nooit ter ore zou zijn gekomen, hoewel u bij hen bent opgegroeid,

zorgt dat er ook bij zijn banden met Cabinda vraagtekens kunnen worden geplaatst. Verder verklaart u geen enkele mening te hebben over de strijd voor de onafhankelijkheid van Cabinda of over het feit dat uw oom bij deze partij was aangesloten (gehoorverslag CGVS p.12). Het is uiterst moeilijk voor te stellen dat, indien men van zo dichtbij met de partij te maken zou hebben, men zich hier geen mening over zou vormen. Zeker aangezien uw oom, die u opvoedde als een vader en waar u een goede band mee had (gehoorverslag CGVS p.8), omwille van zijn lidmaatschap meer dan twee jaar gearresteerd zou zijn.

Wat vervolgens de **arrestatie van uw oom in december 2012** betreft kan worden opgemerkt dat u geen enkel idee heeft waarom uw oom op dat moment werd gearresteerd. Evenmin weet u wie die dag nog werd gearresteerd of wat er gebeurde met degene die konden vluchten (gehoorverslag CGVS p.21-22). Het is onwaarschijnlijk dat dit in de nasleep van zijn arrestatie op geen enkel moment ter sprake zou zijn gekomen of dat uw tante daar niet meer onderzoek naar heeft verricht. U weet verder evenmin of er voor de ontsnapping van uw oom enige pogingen werden ondernomen om hem vrij te krijgen (gehoorverslag CGVS p.22). Voorts is ook uw onwetendheid over de ontsnapping van uw oom opmerkelijk. U verklaart dat uw tante u niet informeerde over de reden waarom zij naar Cabinda reisde (gehoorverslag CGVS p.17). U was daarenboven helemaal niet op de hoogte van haar plannen om uw oom te bevrijden en uw tante vertelde u niets over de reden van de aanwezigheid van de vriend van uw oom uit Cabinda. U weet evenmin wat precies de verdere plannen van uw oom waren (gehoorverslag CGVS p.23-25). Uw verklaring dat uw tante u behandelde als een kind en u daarom geen enkele informatie gaf (gehoorverslag CGVS p.23) volstaat niet om uw totale onwetendheid over de gebeurtenissen te verklaren, aangezien u met hen samenleefde wat het zo goed als onmogelijk maakt nooit iets over de op handen zijnde gebeurtenissen op te vangen.

Daarnaast zijn er verschillende tegenstrijdigheden, inconsistenties en ongeloofwaardigheden binnen uw asielrelaas waardoor uw geloofwaardigheid nog verder wordt ondermijnd. Vooreerst slaagt u er niet in het tijdsverloop helemaal duidelijk te stellen.

Aankankelijk verklaart u dat uw problemen reeds begonnen in februari 2013 en u daardoor diende te stoppen met school (gehoorverslag CGVS p.5). Dit terwijl u pas in maart 2014 verklaart te zijn gearresteerd en u en uw tante voordien geen problemen kenden omwille van de arrestatie van uw oom (gehoorverslag CGVS p.23). Bovendien verklaart u dat uw tante in januari 2014 naar Cabinda reisde om de vriend van uw echtgenoot op te halen (gehoorverslag CGVS p.16). U verklaart dat hij één week of eventueel twee weken bleef en dat dan uw oom werd bevrijd (gehoorverslag CGVS p.24). U verklaart echter dat uw oom op 03 maart 2014 werd bevrijd (gehoorverslag CGVS p.16) zodat er een duidelijke lacune in uw relaas ontstaat. Deze verklaringen stemmen niet met elkaar overeen en ondermijnen derhalve verder uw geloofwaardigheid. **Ook over de bezoeken van uw oom aan Cabinda en de vergaderingen bij u thuis ontstaat onduidelijkheid.** U verklaart dat uw oom twee keer per maand (gehoorverslag CGVS p.7-8 en p.16) voor twee weken (gehoorverslag CGVS p.19) naar Cabinda reisde. Dit zorgt ervoor dat uw oom amper thuis was en dat het dan ook opvallend is dat u verklaart dat er wekelijks vergaderingen bij u thuis waren. Wanneer u wordt gevraagd of die dan ook doorgingen wanneer uw oom niet thuis was antwoordt u ontkennend (gehoorverslag CGVS p.19). Dit zorgt ervoor dat u er niet in slaagt duidelijkheid te verschaffen over wanneer en hoe vaak deze vergaderingen nu daadwerkelijk plaatsvonden. Bovendien bent u niet eenduidig over de periode waarin er bij u thuis werd vergaderd. Enerzijds verklaart u dat er sinds 2012 vergaderingen bij jullie thuis plaatsvonden (gehoorverslag CGVS p.11), terwijl u anderzijds verklaart dat deze al heel erg lang plaatsvonden, namelijk al sinds u een kind was (gehoorverslag CGVS p.20). Dat u dit niet correct weet in te schatten zet uw geloofwaardigheid verder op de helling. **Vervolgens zijn ook uw verklaringen omtrent uw arrestatie uiterst onwaarschijnlijk.** U verklaart dat uw tante op uitkijk stond terwijl u uw oom in het huis aan het maquilleren was (gehoorverslag CGVS p.17). Het is al opmerkelijk dat u in eerste instantie verklaart dat u niet weet waarom zij jullie niet had gewaarschuwd (gehoorverslag CGVS p.17), maar later stelt u daarenboven wel een verklaring voor te hebben, namelijk dat zij u niet waarschuwde omdat het politie in burger betrof (gehoorverslag CGVS p.25). Verder is het eveneens opmerkelijk dat u tijdens uw arrestatie nooit enige vragen zouden zijn gesteld over uw sympathie voor het FLEC (gehoorverslag CGVS p.27). Indien u om die reden gearresteerd zou zijn geweest kan worden verwacht dat er wordt getracht verdere informatie van u los te krijgen. **Ook uw verklaringen met betrekking tot de bewaker die u zou hebben helpen ontsnappen springen in het oog.** Niet alleen verwacht u hem met de vriend van uw vader die uit Cabinda kwam (gehoorverslag CGVS p.23), u stelt ook eerst duidelijk dat het dezelfde bewaker betreft die uw oom heeft helpen ontsnappen om onmiddellijk daarna uw woorden in te trekken en te stellen dat u niet weet wie uw oom heeft geholpen (gehoorverslag CGVS p.24). **Deze opeenstapeling van onduidelijkheden ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.**

Overigens schaadt ook uw gebrek aan initiatief om informatie te verkrijgen over uw tante of uw oom de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. U verklaart sinds uw arrestatie geen contact meer te hebben gehad met uw tante (gehoorverslag CGVS p.17). Hoewel haar

situatie onduidelijk was aangezien zij op de vlucht was geslagen toen u werd gearresteerd is het markant dat u op geen enkele manier trachtte inlichtingen over haar in te winnen, hoewel u wist dat degene die u hielp ontsnappen in contact met haar stond (gehoorverslag CGVS p.30). U weet niet precies hoe hij uw tante kende, enkel dat zij elkaar zagen toen zij op bezoek kwam in de gevangenis toen uw oom nog gevangen zat (gehoorverslag CGVS p.29). U verklaart verder niet te weten hoe het uw tante is vergaan en daar ook niet naar gevraagd te hebben, terwijl u daar toch drie dagen heeft verbleven (gehoorverslag CGVS p.30). Ook naar het lot van uw oom en zijn vriend heeft u bij deze bewaker niet geïnformeerd (gehoorverslag CGVS p.30-31). U kunt geen aannemelijke verklaring bieden voor het feit dat u zich niet trachtte te informeren. U stelt enkel dat u schrik had en de moed er niet toe had (gehoorverslag CGVS p.30). Dit verhindert geenszins dat u de bewaker verdere informatie zou vragen of uw tante zou telefoneren. Van iemand die daadwerkelijk de door u geschetste problemen kende, mag worden verwacht dat u al het mogelijke doet om u over de nasleep van uw problemen te informeren en u tracht om in contact te komen met uw tante, die op dat moment uw enige familie uitmaakt. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen.

Tot slot legt u geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van uw identiteit, nationaliteit of reisroute. De echtheid van de bewonerskaart die u bij de Dienst Voogdij neerlegde werd reeds in twijfel getrokken (gehoorverslag CGVS p.12). Daarbij heeft deze bewonerskaart geen enkele bewijswaarde voor de door u aangehaalde problemen die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit het land. Wat betreft uw **Hiv-besmetting** dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal die werd toegevoegd aan het administratief dossier (Algemeen Ambtsbericht Angola 2006 en 2008) blijkt dat, hoewel er enige discriminatie voorvalt van werkgevers tegenover personen met HIV, discriminatie bij wet verboden is. De Angolese overheid toont betrokkenheid bij de strijd tegen HIV en vaardigde nationale richtlijnen uit die moeten voorzien in de zorg voor personen met HIV. Daarnaast zijn eveneens verschillende organisaties actief rond sensibilisering. Ook om deze reden kunt u bijgevolg uit vrees voor discriminatie geen aanspraak maken op bescherming zoals bepaald in de Conventie van Genève.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster meent dat zij niet kan instaan voor de leeftijd die de Angolese autoriteiten haar toekenden en die zij opgaf. Zij heeft geen verklaring voor het gegeven dat deze leeftijd niet klopt.

Verzoekster betreurt dat men haar informatie vraagt die zij niet kan geven. Ook al was haar oom reeds jarenlang actief voor het FLEC, dan nog kan men niet verwachten dat zij hiervan, als minderjarige vrouw die werd opgenomen in het gezin, op de hoogte zou worden gebracht. Het is niet logisch dat een jong kind bij verboden activiteiten wordt betrokken. Het is integendeel begrijpelijk dat men wou voorkomen dat zij problemen zou kennen of haar mond zou voorbij spreken.

Inzake de omstandigheden van de arrestatie van haar oom, wijst verzoekster er op dat zij het kind in huis was en dat zij niet bij de problemen van de volwassenen werd betrokken. Dit is normaal en was in haar belang, en dit om haar problemen te besparen en om te voorkomen dat zij dingen zou rondvertellen.

Waar haar tegenstrijdigheden, inconsistenties en ongeloofwaardigheden worden verweten, stelt verzoekster dat haar antwoorden bij benadering genomen moeten worden en niet al te letterlijk. Het gaat trouwens om gebeurtenissen die zich gedurende verschillende jaren afspeelden. Zij was nog een kind en deze dingen behoorden niet tot haar eigen leefwereld.

Verzoekster was nog jong en moest nooit zelf initiatief nemen. Het is verder normaal dat zij bij de gebeurtenissen bang was, discreet bleef en geen uitleg vroeg doch zichzelf eerst veilig wilde weten. Sindsdien was het praktisch onmogelijk om terug contact op te nemen met haar tante.

Gelet op haar jonge leeftijd en de omstandigheden van haar vertrek, heeft verzoekster geen andere documenten in haar bezit.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van haar voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat zij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd. Dit klemmt des te meer daar zij over deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Zo kon zij niet preciseren met welke vliegtuigmaatschappij(en) zij zou hebben gereisd. Verder wist zij niet of zij al dan niet reisde met een visum. Voorts zouden er geen specifieke afspraken zijn gemaakt met de smokkelaar, hetgeen gelet op het risico op controles bij aankomst in Europa niet aannemelijk is (administratief dossier, stuk 3, p.14-15).

Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat na het leeftijdsonderzoek werd vastgesteld dat verzoekster zich ten onrechte voordeed als minderjarige en verscheidene jaren ouder bleek dan zij voorhield te zijn. Waar verzoekster op heden tracht te laten uitschijnen dat zij de leeftijd opgaf die de Angolese autoriteiten haar toekenden en dat zij ervan uitging dat dit haar werkelijke leeftijd was, dient te worden opgemerkt dat dit betoog, gelet op het grote verschil tussen haar verklaarde en haar werkelijke leeftijd, niet ernstig kan worden genomen. Het is overigens niet plausibel dat verzoekster, die school liep (*ibid.*, p.5), het verschil met haar vermeende leeftijdsgenoten nooit zou hebben bemerkt.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij ter staving van haar voorgehouden asielmotieven.

Zij baseert de aangevoerde vrees op de jarenlange activiteiten die haar oom zou hebben gevoerd voor de FLEC-FAC en op de problemen die haar oom en uiteindelijk zijzelf hierdoor zouden hebben ondervonden. Uit haar verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt echter dat zij een absolute onwetendheid tentoonspreidde over zowel de politieke activiteiten van haar oom als diens partij in het algemeen. Verzoekster tracht haar verregaande gebrek aan kennis ten onrechte te vergoelijken. In zoverre zij verwijst naar haar jeugdige leeftijd, kan vooreerst worden herhaald dat zij ouder is dan zij beweerde te zijn. Bovendien staat noch deze voorgehouden jeugdige leeftijd, noch het feit dat men haar niet op de hoogte hield van de activiteiten van haar oom eraan in de weg dat van verzoekster toch minstens enige kennis omtrent diens activiteiten en partij mocht worden verwacht indien zij daadwerkelijk van kleins af aan bij hem zou hebben ingewoond, hij reeds van zolang zij het zich kon herinneren bij de partij was aangesloten en hij in hun woning partijvergaderingen hield. Minstens kon worden verwacht dat zij zich hierover toch enigszins zou hebben geïnformeerd nadat haar oom en zijzelf hierdoor problemen zouden hebben gekregen, zij hierdoor het land diende te verlaten en zij op basis hiervan een asielaanvraag indiende.

Verzoekster bleek voorts totaal niet op de hoogte van de redenen waarom haar oom zich voor de voormelde partij zou hebben ingezet en kon geen precisering verschaffen omtrent diens eventuele (familiale) banden met Cabinda. Het is niet geloofwaardig dat dit haar, hoewel zij opgroeide bij haar oom, nooit ter ore zou zijn gekomen.

Tevens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Verder verklaart u geen enkele mening te hebben over de strijd voor de onafhankelijkheid van Cabinda of over het feit dat uw oom bij deze partij was aangesloten (gehoorverslag CGVS p.12). Het is uiterst moeilijk voor te stellen dat, indien men van zo dichtbij met de partij te maken zou hebben, men zich hier geen mening over zou vormen. Zeker aangezien uw oom, die u opvoedde als een vader en waar u een

goede band mee had (gehoorverslag CGVS p.8), omwille van zijn lidmaatschap meer dan twee jaar gearresteerd zou zijn."

Uit de verklaringen die terecht worden weergegeven in de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verzoekster geheel onwetend was over de omstandigheden en de nasleep van de arrestatie van haar oom in 2012, dat zij niet wist of er pogingen werden ondernomen om hem vrij te krijgen voor zijn ontsnapping en dat zij onwetend was over de ontsnapping en de verdere plannen van haar oom. Verzoekster herhaalt dat haar tante haar behandelde als een kind en geen informatie gaf. Zij vermag hiermee haar verregaande onwetendheid echter niet te verklaren. Gezien zij inwoonde bij haar oom en haar tante is het niet geloofwaardig dat zij over dit alles nooit ook maar iets zou hebben opgevangen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat zich in verzoeksters relaas verschillende tegenstrijdigheden, inconsistenties, ongeloofwaardigheden en onduidelijkheden voordoen. Verzoekster betwist de in dit kader gedane vaststellingen niet doch tracht deze te vergoelijken en te minimaliseren door erop te wijzen dat deze zaken niet behoorden tot haar eigen leefwereld, dat zij nog jong was en dat de gebeurtenissen zich gedurende verschillende jaren afspeelden. Dat de vaststellingen geen betrekking zouden hebben op haar leefwereld kan bezwaarlijk ernstig worden genomen, nu deze betrekking hebben op de problemen die zij zou hebben gekend, de chronologie van haar relaas, de reizen van haar oom, de activiteiten die haar oom voerde in hun woning, haar eigen arrestatie en haar eigen ontsnapping. Voorts kan worden herhaald dat verzoekster verschillende jaren ouder bleek dan zijn voorhield te zijn, zodat de verwijzing naar haar jonge leeftijd ten tijde van de feiten niet opgaat. Nog daargelaten deze vaststelling, kan noch de verklaarde jeugdige leeftijd, noch het feit dat de gebeurtenissen zich gedurende een aantal jaren ontspannen een afdoende uitleg vormen voor de gedane vaststellingen. Dit verhindert immers niet dat van verzoekster redelijkerwijze mocht worden verwacht dat zij bij machte zou zijn om haar relaas op een logische, gedetailleerde en coherente wijze uiteen te zetten en in dit kader voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die zij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker voor wat betreft de gebeurtenissen die de essentie uitmaken van haar relaas en de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor haar vertrek uit haar land van herkomst.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende asielrelaas. Kritiek op de overige, overvloedige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen.

Aan de neergelegde bewonerskaart (administratief dossier, stuk 11: documenten) kan geen authenticiteitswaarde worden gehecht, en dit gelet op (i) het grote verschil tussen de hierop vermelde leeftijd en verzoeksters werkelijke leeftijd; (ii) het feit dat op de achterzijde van dit document tal van gegevens niet zijn ingevuld; (iii) verzoeksters verklaring dat deze kaart vals werd bevonden (administratief dossier, stuk 3, p.12). Hoe dan ook bevat deze kaart geen gegevens die de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas zou kunnen herstellen.

Op basis van de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 12) wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst ingevolge haar medische aandoening dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan haar asielmotieven. Gelet op de *sub* 2.2.2. gedane vaststellingen, toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. De bestreden beslissing stelt voor het overige met recht dat verzoekster zich voor de beoordeling van haar medische problemen dient te richten tot de geëigende procedure, hetgeen door verzoekster overigens niet wordt aangevochten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS